

Krisztus Király ünnepén. Nagymisére.

K.K.T. Aki figyelemmel szokta kísérni az Egyház istentiszteletének külső megnyilvánulásait, annak észre kellett vennie ma, hogy a pünkösöd utáni vasárnapok megszokott zöld színét a szentmisében fölcserélte a nagy ünnepek örömét kifejező fehér miseruhával. Kint a természet hulló, sárguló faleveleivel, hervadó virágaival az elmúlást hirdeti, az őszi nap is utolsó bágyadt sugarait küldi a földre, és mi ilyen hangulatban is tudunk ünnepelni. Mert nagy ünnepre virradt ma nemcsak ennek az egyházközségnek hívő népe, de az egész katolikus világ. Az északi országok jégkunyhó kápolnáiban, Afrika és Ausztrália szegényes náddal fedett missziós kápolnáiban, vagy a katolikus világvárosok égnek meredő hatalmas székesegyházaiban egy szívvel-lélekkel gyűl ma egybe a hívők millióinak serege, hogy az örök, el nem múló Krisztus Királyt ünnepelje, a múlandóság hónapjában a múlhatatlan örökké élő Krisztus Királyt.

Mostani századunk elején, amikor nemzetek kezdtek elpártolni Krisztustól, amikor népek kezdték el kiáltani a Krisztus-korabeli zsidóság szavaival: Nem akarjuk, hogy ez uralkodjék rajtunk, nem akarjuk, hogy a názáreti ács fia legyen a mi királyunk és vezérünk. XI. Pius pápa 1925 december 11.-én elrendelte, hogy az egész katolikus világegyházban október utolsó vasárnapja Krisztus Király ünnepe legyen.

A most felolvasott szent evangélium egy soha el nem halványuló képet tár elénk. A megcsúfolt, töviskoszorúval díszített és vértől áztatott Krisztus ott áll Pilátus előtt. Az előtt a Pilátus előtt, aki a római császár képviselője volt, pénzért vállalta, hogy a római elnyomásban szenvedő zsidóság között képviselje egy pogány világbirodalom érdekeit, annak világszemléletével és erkölcsével együtt. Unta a tömeget, unta egész foglalkozását, és most remélte, hogy a zsidó nép – mivel a nagy ünnep, a húsvét előkészítésével foglalkozik, legalább egy pár napra nem zaklatja. De a gyűlölet, a szív gonoszsága nem ismer ünnepet. Otthagyt minden előkészületet, és viszi azt az Embert Pilátus elé, akit pár nappal ezelőtt, virágvasárnap, még mint Király előtt hódolt, hozsannát kiáltott neki és virágot szórt útjára. És most halljátok a tömeg köpenyforogását: Feszítsd meg, mert mindaz, aki magát királynak mondja, ellene mond a császárnak. Pilátus méltatlankodik: dehát a ti királyotokat feszítsem meg? És akkor elhangzik az első krisztus Királyt tagadás, hogy aztán kövesse a többi száz és ezer a történelem folyamán: Nekünk nincs királyunk, hanem csak császárunk! Tehát Király vagy Te? – kérdi Pilátus. Te mondd, hogy én király vagyok, arra születtem és azért jöttem a világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról.

Mindaz, aki az igazságból van, hallgat az én szómra. És Pilátus unottan, ajakbiggyesztve, cinikus mosollyal legyint: Ugyan, mi az igazság!

Az Úr Jézus tehát, amikor királyi méltóságáról kérdezik, siet kijelenteni, hogy igenis Király ő, még pedig az igazság Királya. Nem is lehet kételkedni benne: Jézus mindenekelőtt igazságot hozott a földre, szereteten alapuló igazságot. Hozott békét, kegyelmet, szent karácsonyi örömet, hozott vigasztalást a szenvedőknek, megváltást a bűnösöknek, de hozott mindenekelőtt igazságot mindenkinek. Mert az igazság az, amiből nála minden szeretet és vigasz, minden áldás és törvény, minden erkölcs és kegyelem fakad. Jézus örökké változatlan isteni tanokat hirdetett. Olyan igazságokat, melyek megállják a helyüket minden időben. Olyan földi királyságnak alapjait rakta le, melyekről az Egyházat és papságot üldöző Napóleon császár is, amikor számkivetésben volt ideje gondolkodni, Szent Ilona szigetén megállapíthatta: Népek és nemzetek tűnnek el, trónok dőlnek össze, de az Egyház áll sziklaszilárdan. Nem is csoda, hiszen záloglevele van róla, mely így szól: Te Péter vagy, vagyis kőszikla, és én erre a kősziklára építem Anyaszentegyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Aki aláírta ezt a záloglevelet, az maga Jézus Krisztus, az Isten Fia: és amivel aláírta, az a saját vére volt.

Nekünk pedig, akik e Király alattvalóinak valljuk magunkat, kötelességünk, hogy a Krisztus Királytól ránkmaradt igazságot hűségesen megőrizzük mindenben, mindenkor és pontosan, abból nem hagyva el egy betűt sem, mert ha az igazságból csak egy betű is elmarad, lesz belőle szörnyű gazság.

Nagy, egyedülálló a Jézus királysága már abban is, hogy nem külső érdekekben nyugszik. Amíg a földi királyok hatalmukat, királyságukat csak úgy tudják fenntartani, hogy állig felfegyverzett katonáik vannak, és ha a szükség úgy kívánja, a szurony és terror használatától sem riadnak vissza, addig az Úr Jézus királyságát a szeretet tartja fenn. De hiszen természetes és magától értetődő is, hogy Krisztus királyságát a szeretetre építse. Hiszen alapítóját az emberek iránti határtalan szeretet vezette minden lépésében. Szeretetből lett emberré karácsony szent éjszakáján, a szeretettől űzve járta három éven keresztül Palesztina városait és falvait, a szeretet könnyeket csalt ki szeméből, amikor Jeruzsálem pusztulását kénytelen megjövendőlni, mert az nem ismerte meg látogatásának idejét. Túláradó szeretetében rendeli az Oltáriszentséget, hogy lelkünk erősítő tápláléka legyen, egész istenségét a kenyér színe alá rejt, hogy itt oltárainkon bezárkózva, amint a szeretetnek isteni foglya köztünk maradjon a világ végezetéig. Igazán nagy szeretet kellett ahhoz is, hogy vállalja a véres keresztutat és annak betetőzését, a kereszthalált. Ezek után megértjük, hogy Szent János apostol mit akar mondani, amikor levelében írja: Isten a

szeretet, és aki a szeretetben megmarad, Istenben marad és Isten őbenne. Megértjük azt is, hogy ez a királyság, a Krisztus Királysága a szeretet királysága. Most már megértjük, hogy miért mondta Krisztus: az én országom nem e világból való. Igen, mert e világnak nem tulajdona a szeretet.

K.K.T. Ha Krisztus a szeretet Királya, ha Krisztus országának egyik fő tulajdonsága a szeretet, akkor ennek a szeretetnek az alattvalókban, mibennünk is vissza kell tükröződjön, mert a szeretet viszontszeretetre vár. Krisztus ma is föl akarja állítani trónusát. Jogot formál ahhoz, hogy uralkodjék az emberi szívekben, hogy országának adott alkotmánya, törvényei igazgassák gondolatainkat, nemcsak vasárnap a templomban, hanem a hétköznapi munkájában, a mindennapi élet szürke, egyhangú robotjában is. Krisztus Király uralkodni akar a keresztyén családokban, a keresztyén házastársak, a keresztyén ifjúság felett, de uralkodni akar a keresztyén község, a keresztyén társadalom felett. Uralkodni akar, mert van joga hozzá, jobban, mint bármely más földi uralkodónak, mert Ő az örök Király, akiről a zsoltáros így énekel: Trónod óh Isten öröktől fogva áll! Csak rajtunk múlik, tőlünk függ, hogy helyet adunk Krisztus Királynak a mi életünkben, hogy elismerjük-e királyunknak, urunknak. Mert ha mi is azt kiáltjuk nem ugyan szavainkkal, de cselekedeteinkkel: nem akarjuk, hogy ez uralkodjék rajtunk, akkor átveszi uralmát felettünk a sátán, a pokol fejedelme. Ahol pedig a pokol fejedelme uralkodik, ott nincs helye az igazságnak, mert a pokol uralma a gabság uralma, de ott nincs helye a szeretetnek, mert a sátán uralma a gyűlölet uralma. Amely család felett, amely község felett nem Krisztus Király az Úr, hanem a sátán, ott az élet valóban pokoli, valóban az örök kárhozat előíze már ezen a földön.

Krisztus Király! Te azt mondtad, hogy ha majd felmagasztaltatól a kereszt bitófáján, mindeneket magadhoz vonzol. Vonzd magadhoz egész emberi mivoltunkat, minden gondolatunkat, érzelmünket és szavunkat. De vonzd magadhoz családjainkat, a gyermekeket, a mindennapi kenyérért küzdő, dolgozó édesapákat, édesanyákat, vonzd magadhoz a betegeket, szenvedőket, az életük alkonyához érkezett öregeket, de különösen vonzd magadhoz az élet reménységeit, a sok kísértéssel küszködő, a világ csábításaival harcolni akaró, a jóban megmaradni akaró fiú és leány ifjúságunkat. Te uralkodjál fölöttünk, hogy a gonosz ne uralkodhasson rajtunk. Ma Királyságod ünnepén büszkén, szent hittel nézünk fel Rád. Ilyen király még nem volt a világnak, aki aranykorona helyett töviskoronát viseljen, aki aranytrónus helyett a keresztet választottad trónusodul. Te nekünk így vagy szép, így vagy vonzó és hódító, mert innen ismertük meg

leginkább nagy szeretetedet. Ave Rex! Üdvözlégy nagy király. A mai ünnepeden az egész földkerekségtől légy üdvözölve Krisztus Király. Ámen.

Ponyvás, 1964. október 25.

Kőröstarján, 1965. október 31.

Szalacs, 1984. november 25.

Tótelek, 1978. november 26.